

Diplomová práce
PRAVOMOCI PREZIDENTA ČESKÉ REPUBLIKY
Přemysl Sezemský

Posudek vedoucího práce

Pan Přemysl Sezemský předložil diplomovou práci na téma „*Pravomoci prezidenta České republiky*“, která je v rozsahu 54 stran textu a je rozdělena na do dvou kapitol, které jsou doplněné o úvod a závěr a cizojazyčné resumé. Za cíle své práce si autor zvolil poukázat na hlavní deficity pravomocí prezidenta a případně se zamyslet nad možnou úpravou.

Tím, že diplomová práce rozdělena pouze do dvou kapitol, je třeba první kapitolu vnímat jako úvodní do problematiky, kdy autor předkládá v její první části přehled ústavního systému ČR, který dále pak rozvíjí popisem jednotlivých ústavních orgánů. Zatímco charakteristika ústavního systému vychází z čerpané literatury a lze konstatovat, že autor zde provádí určitou syntézu názorů, v rámci přehledu ústavních orgánů se jedná o čistý popis pravomocí, doplněný případně o exkurzy do faktického fungování.

Za přínosnou lze označit tu část první kapitoly, která se týká tvorby ústavy ČSR a prezidenta Masaryka, kdy se autor zabývá právě rozsahem pravomocí prezidenta, ve vztahu k tomuto prezidentu republiky, kdy však chybí konstatování či názor autora o tom, zda mělo postavení T.G.M. vliv na chápání role a postavení prezidenta ČSR, ČSSR a ČR v rámci faktické ústavy ČR.

Následující část je možná nejkontroverznější částí práce, protože se autor pouští do hodnocení dopadu přímé volby prezidenta na ústavní systém, a to za situace, jak sám píše, kdy je první přímo zvolený prezident v polovině svého volebního období. Autor se však spíše zaměřuje na některé projevy, které změna volby přinesla a nikoliv na samotný výkon prezidentského úřadu současnou hlavou státu, což považuji za zdařilé. Nicméně z celkové statě není jednoznačně patrné, jaký má autor názor na výsledek změny volby prezidenta na ústavní systém, autor cituje hojně, nicméně toto je část práce, kde by již vstup autora byla více žádoucí.

V následující kapitole se pak autor věnuje pravomocem prezidenta republiky, kdy se nejdříve autor zabývá pravomocemi obecně a snaží se o jejich určité dělení. Jedná se o poměrně propracovanou část práce, založenou na hojném užívání pramenů. Stejně jako v předchozí části lze autorovi vytknout to, že se vyhýbá vlastnímu názoru či vlastním závěrům. Rovněž srovnání s ostatními zeměmi středoevropského prostoru by mohlo být učiněno hlouběji.

Výše uvedenou výtku již však vyvrací autor v další části, kdy se podrobněji věnuje pravomoci jmenovat soudce ústavního soudu, v níž je patrné, že se aktivně snaží přistupovat k problematice a jejími řešení. Nicméně se tato část kapitoly mění v pojednání o možných změnách v organizaci Ústavního soudu, což se může na první pohled zdát jako odtržení od původního tématu práce, nicméně otázka délky mandátu, možnosti zavedení maximální a změny minimální věkové hranice mohou, jak autor sám potvrzuje, mít vliv na složení Ústavního soudu. Obdobně lze hodnotit i jeho pojednání o roli Senátu při jmenování soudců Ústavního soudu.

V druhé části své práce se pak autor věnuje druhému jím vybranému aplikačnímu tématu, kterým je otázka jmenování představitelů ČNB. I zde autor předkládá jak závěry z jeho vlastního studia tak i jeho postřehy a názory, včetně návrhu na změnu ústavy, která by jmenování bankovní rady podřídila souhlasu Senátu. Je třeba se však tedy zeptat zda by tím nedošlo k vychýlení pravomocí směrem k Senátu, obdobně jako tomu je u jmenování soudců Ústavního soudu, jak ostatně naznačuje i sám autor?

Práce vykazuje v systému THESES 0% shodu. Předložená diplomová práce představuje podle mého názoru vhodnou demonstraci vhodnosti volby vlastního tématu ze strany diplomanta. Autor se zcela samostatně a velmi poctivě pustil do zpracování tématu, které je nejenom zajímavé, ale i aktuální. Přesto, že v práci se objevují pasáže, které by bylo možno autorovi vytknout je třeba principiálně ocenit to do jaké hloubky se autor při zpracování práce pustil. Na druhou stranu je třeba poukázat i na to, že práce v úvodu slibovala větší zapojení autorových myšlenek, které však zejména v úvodu práce byly spíše sporadické, což je škoda.

Předložená diplomová práce je zpracována z širokého spektra pramenů, českých i cizojazyčných, autor pracuje uspokojivě s citační normou. Předložená diplomová práce Přemysla Sezemského splňuje požadavky kladené na vědeckou práci, a proto ji **doporučuji k obhajobě**. V případě úspěšné obhajoby práce navrhuji, aby tato byla ohodnocena stupněm **výborně**.

K obhajobě navrhuji diplomantovi, aby rozvinul své představy o úpravě ústavního systému tak, aby byla upravena i pozice prezidenta republiky, způsobem, který by reflektoval jeho postavení po zavedení přímé volby prezidenta.

V Praze dne 1. května 2016

JUDr. Tomáš Pezl